

Dr. Ivan Jurecký.

Výťah rozhodnutia Najvyššieho súdu Česko-slovenskej republiky vo veciach trestných.

1.

V prípadoch upotrebenia §§ 66. a 72. Trz. použitím §-u 92. Trz. druh trestu dvoma stupňami môže byť znížený. Súdny nižšieho stupňa trest vymeraly na miesto káznice v žalári. Najvyšší súd trest vyrúbal v rámci §-u 92. Trz. vo väzení.

(§§ 66., 72., 92. Trz., odst. 2. §-u 33. Trppn.).

Najvyšší súd vyniesol nasledovný rozsudok:

Čo do výmeru hlavného trestu a v súvisi s tým i čo do kvalifikácie, z dôvodu materiálnej zmätočnosti, označeného v odst. 2. §-u 33. Trpp. nov. z úradnej povinnosti zrušujú sa rozsudky obidvoch súdov nižšieho stupňa, z obžalovaný M. P. odsudzuje sa na základe vety 2. odst. 1. §-u 49. Trz. nov. §§ 72., 66. a 92. Trz. na väzenie v trvaní dvoch mesiacov, a následkom toho dl'a §-u 20. Trz. jeho čin kvalifikuje sa ako prečin.

Ved'ajší trest, to jest ztrata úradu a vyzdvihnutie vykonávania politických práv restringuje sa na dobu jedného roku.

Dôvody: Pri výmere hlavného trestu súdy nižšieho stupňa dl'a §§-ov 72., 66. a 92. Trz. vymeraly hlavný trest obžalovaného M. P. v žalári v trvaní 6 mesiacov. Dl'a §-u 66. Trz. súd už použitím tohoto §-u môhol vymerať trest v žalári, na miesto káznice. Vzhľadom na zistené obľahčujúce okolnosti a okrem týchto na to, že obžalovaný dl'a zisteného skutkového stavu má dve deti, a predmetom krádeže boli potravné články, ktoré okolnosti tiež ako obľahčujúce majú byť uvažované, upotrebenie §-u 92. Trz. bolo odôvodnené. Tento § avšak dovoľuje, aby na miesto žalára väzenie bolo aplikované.

Ponevadž horeuvedené obľahčujúce okolnosti sú na toľko závažné, že i najmenšia miera žaláru je nepomerne ťažká. Súdny nižšieho stupňa mylily sa, keď upotrebením §§ 66. a 92. Trz. hlavný trest v žalare vymeraly. Preto najvyšší súd v mysli odst. 2. §-u 33. Trpp. nov. z úradnej povinnosti zrušil rozsudky súdov nižšieho stupňa, čo do výmeru trestu a v súvisi s tým i čo do kvalifikácie, a vymeral hlavný trest vo väzení takého trvania, ktoré uznal primeraným stupňu vinnosti obžalovaného.

(20. októbra 1920. č. Kr. III. 215-20.).

2

Zo samého odvolania sa na body 1a, b §-u 385. Trpp. nemožno zistiť že zmätočná sťažnosť proti ktorému opatreniu rozsudku súdnej tabule je namierená, v čom väzí zmätočnosť a že rozsudok vlastne z ktorého dôvodu bol napadnutý. Odmietnutie zmätočnej sťažnosti.

(§§ 390, bod 1a, b §-u 385., odst. 3. §-u 434. Trpp., odst. 2. §-u 31. Trppn.).

Najvyšší súd vyniesol nasledovný rozsudok:

Zmätočná sťažnosť verejného obhájcu sa odmieta.

Dôvody: Proti rozsudku súdnej tabule oznámili zmätočnú sťažnosť:

Verejný obhájca na základe bodu 1a, b §-u 385. Trpp., zmätočného dôvodu ale neoznačil;

Zo samého odvolania sa na bod 1a, b §-u 385. Trpp. nemožno zistiť, že verejný obhájca proti ktorému opatreniu rozsudku súdnej tabule užíva zmätočnú sťažnosť, v čom nachádza zmätočnosť, a pre ktorý dôvod napáda rozsudok. Nasledovne táto zmätočná sťažnosť, ako bez označenia zmätočného dôvodu oznámená, v smysle odst. 3. §-u 434. Trpp. musela byť odmietnutá.

(27. októbra 1920, č. Kr. III. 209-20.).

(§§ 71., 31. Trz. opr. §§ 105, 107, 108 Trz.).